

शालपर्णी पृथ्वीपर्णी दृष्टतो कण्टकारिका ॥
बलाश्वद्व्याविल्वानि पाठा नागरधान्यकम् ॥
एतदाहारसंयोगे हितं सर्वातिसारिणाम् ॥१३॥
विल्वसूतास्थिनिर्हृदः खण्डं मध्वतिसारगुत् ॥१४॥
अतीसारे हितस्तद्वत् कुटजलक्ष्मणलठतः ॥१५॥
वत्सकातिविषाविल्वबालाकन्दकषायकः ॥
सविश्व आमश्रुलाष्टि ह्यतीसारे सप्रोणिते ॥१६॥
इति गारुडे १७४ अध्यायः ॥

अपि च ।
“हस्तबद्धं पलाशस्य अपामार्गस्य वा हरः ।
मूलं सर्वज्वरहरं भूतप्रेतादिगुह्येव ॥ १७ ॥
पीतं वृश्चिकमूलानु पथ्यधितलजेन वै ।
सार्द्धं विनाशयेदाहज्वरश्च परमेश्वरः ॥ १८ ॥
शिखायाश्चैव तद्वद् भवेदौषाहिकादिशुत् ॥१९॥
एतत् सकाञ्जिकं पीतं रक्तकुष्ठज्वरादिशुत् ॥२०॥
इति तत्रैव १६३ अध्यायः ॥

“वचा त्रिकटुकश्चैव करुणं देवदारु च ।
मञ्जिष्ठा त्रिफला श्वेता शिरीषो रजनीह्वयम् ॥
प्रियङ्गुनिम्बत्रिकटुगोमूत्रेणावर्धितम् ।
गन्धमाधेपनश्चैव स्नानसुहृन्ननं तथा ॥
अपस्मारविषोष्मादशोषालक्ष्मीज्वरापहम् ।
भूतेश्च भयं हन्ति राजहारे च शासनम् ॥२१॥
अभयामलकद्राक्षाः पाठा चैव विभीतकम् ।
शर्करा च समश्चैव जग्धं ज्वरहरं भवेत् ॥२२॥
इति च गारुडे १६६ अध्यायः ॥ ॥

वैद्यकमते शिवज्वरस्योत्पत्तिर्यथा,—
“दद्यापमानसंक्रुद्धरुद्रनिश्वाससम्भवः ।
ज्वरोऽष्टधा पृथग्द्वन्द्वसंघातागन्तुलः स्रुतः ॥
तस्य विप्रलक्षकारणकथनपूर्विका सम्प्रतिर्यथा,
“मिथ्याहारविहारस्य दोषा ह्यामाश्रयाश्रयाः ।
बहिर्ग्निरस्य कोष्ठानि ज्वरदाः सूरसासुगाः ॥”
तस्य सामान्यलक्षणं यथा,—

“खेदावरोधः सन्तापः सर्वाङ्गयहयन्तया ।
शुगपद्वयन रोगे तु स ज्वरो अपदिश्यते ॥” ॥
तस्य पूर्वरूपं यथा,—

“अमोऽरतिर्विवर्णत्वं वैरस्यं नयनज्वरः ।
इच्छाद्वेषौ सुहृत्पापि श्रुतवातातपादिषु ॥
जृम्भाङ्गमर्द्दीं गुरुता रोमहर्षोऽरुचिस्तमः ।
अप्रहर्षश्च श्रुतश्च भवत्युपत्यति ज्वरे ॥” ॥

सन्ततादिज्वराणां प्रतिनियतद्व्याघातवो यथा,
“सन्ततं रसरक्तस्यः सोऽन्येदुः पिश्रिताश्रितः ।

मेदोगतस्रुतीयेऽह्नि त्वस्थिमज्जगतः पुनः ॥
कुप्यात्तुर्थकं घोरमन्तकं रोगसङ्करम् ।

सप्ताहं वा दशाहं वा द्वादशाहमपि वा ॥
सन्तत्या योऽविसर्गो स्यात् सन्ततः स निगद्यते ।

अहोरात्रे सततको द्वौ कालावशुवर्तते ॥
अन्येदुष्कस्वहोरात्र एककालं प्रवर्तते ।

तृतीयकस्तृतीयेऽह्नि चतुर्थेऽह्नि चतुर्थकः ॥
केचिद्भूताभिषङ्गोऽथ ब्रुवते विषमज्वरम् ।

कफपित्ताक्तियाहो पृष्ठाह्वातकफात्मकः ॥
वातपित्ताक्षिरोगाहो त्रिविधः स्यात्तृतीयकः ।

चातुर्थको दर्शयति प्रभावं द्विविधं ज्वरः ॥

जङ्गाभ्यां श्लेष्मिकः पूर्वं शिरस्तोऽनिलसम्भवः ।
विषमज्वर एवान्यस्यातुर्थकविपर्ययः ॥
मध्ये अहनी ज्वरयत्यादावन्ते च सुचति ॥” ॥
वातबलासकज्वरो यथा,—

“नित्यं मन्दज्वरो रुचः शूनकस्तेन सीदति ।
स्तब्धाङ्गः श्लेष्मभूयिष्ठो नरो वातबलासकौ ॥”

विषमज्वरविशेषाः ।
“विदग्धेऽन्नरसे देहे श्लेष्मपित्ते अवस्थिते ।
तेनाहं श्रुतं देहे चाहं चोष्णं प्रजायते ॥” ॥

श्रुतपूर्वो ज्वरो यथा,—
“लकस्यो श्लेष्मानिलौ श्रुतमादौ जनयतो ज्वरे ।
तयोः प्रशान्तयोः पित्तमन्ते दाहं करोति च ॥”

दाहपूर्वो ज्वरो यथा,—
“करोत्यादौ तथा पित्तं लकस्यं दाहमतीव च ।
तस्मिन् प्रशान्ते त्वितरौ क्रूरतः श्रुतमन्ततः ॥

द्वावेतौ दाहश्रुतादौ ज्वरौ संसर्गौ स्रुतौ ।
दाहपूर्वस्तयोः कष्टः लक्ष्मसाध्यतमश्च सः ॥”

उक्तवातादिज्वराणां घातुविशेषद्वयतया
अधिकलक्षणानि यथा,—

“गुरुता हृदयोत्क्षेपः सदनं कर्दुरोचकौ ।
रसस्य तु ज्वरे लिङ्गं दैन्यस्यास्योपजायते ॥ १ ॥
रक्तनिहीवनं दाहो मोहश्चर्द्धनविभमौ ।

प्रलापः पिडका लब्धा रक्तप्राप्ते ज्वरे गृणाम् ॥२॥
पिडिकोद्देशनं लब्धाश्चर्द्धनपुरीषतः ।

उद्धान्तर्दाहविशेषौ ग्लानिः स्यान्कासग्रे ज्वरे ॥३॥
भृशं खेदस्तृषा मूर्च्छां प्रलापश्चर्द्धिरेव च ।

दौर्गन्धारीचकौ ग्लानिर्मेदः स्ये चासहिष्णुता ॥४॥
मेदोऽभ्यां कूजनं श्वासो विरेकश्चर्द्धिरेव च ।

विशेषणश्च गात्राणामेतदस्तिगते ज्वरे ॥ ५ ॥
तमःप्रवेशनं ह्रिका कासः श्रुतं वमिस्तथा ।

अन्तर्दाहो महाश्वसो मर्मस्फेदश्च मज्जगे ॥६॥
मरणं प्राप्नुयात्तत्र शुक्रस्थानगते ज्वरे ।

श्लेफसः सत्वता मोचः शुक्रस्य तु विशेषतः ॥” ॥
अथ वैद्यकमते सामान्यतो ज्वरस्य चिकित्सा-

माह ।
“अंशंशं यत्र दोषाणां विवेक्तुं नैव शक्नुयात् ।
साधारण्यं क्रियान्तत्र विदधीत चिकित्सकः ॥

सामान्यतो ज्वरी पूर्वं निर्वृतिं निलये वसेत् ।
निर्वृतिमायुधो वृद्धिमारोग्यं कुरुते यतः ॥

वाजनस्यानिलसृग्वाखेदमूर्च्छाश्रमापहः ॥
तालवृन्तभवो वातस्त्रिदोषशमनो मतः ॥

वंशजजनकः सोष्णो रक्तपित्तप्रकोपणः ।
चामरो वस्त्रसंभूतो मायूरो वेचजस्तथा ॥

एते दोषजिता वाताः खिग्धा हृद्याः सुपूजिताः ।
नवज्वरी भवेद्यत्नाद्गुरुणावसनाहृतः ।

यद्यस्तुपकं पानीयं पिबेत् किञ्चिन्निवारयन् ॥
विनापि भेषजेर्वाधिः पथ्यादेव निवर्तते ।

न तु पथ्यविहीनस्य भेषजानां श्रुतेरपि ॥” ॥
ततो ज्वरे वर्जनीयान्वाह सुश्रुतः ।

“परिषेकान् प्रदेहांश्च स्नेहान् संशोधनानि च ।
दिवास्त्रं अवायश्च आयामं शिशिरं जलम् ॥

क्रोधप्रवातभोज्यानि वर्जयेत्तद्वज्वरी ॥”

परिषेकः स्नानादिः । प्रदेहो अनुलेपना-
भ्यङ्गादिः । स्नेहान् पाने निषिद्धान् ॥ ॥
निषिद्धानिवेधादेषमाह ।

“श्रीर्षं कर्द्दि मदं मूर्च्छां भ्रमं लब्धामरोचकम् ।
प्राप्नोत्युपद्रवानेतान् परिषेकादिसेवनात् ॥”

आदिशब्देन प्रदेहादयो गृह्यन्ते ॥ ॥
हारीतेन प्रत्येकं दूषणमुक्तम् ।

“आयामाज्वरसंघट्टित्यवायात् स्तम्भमूर्च्छनम् ।
नृतिश्च स्नेहपानात्तु मूर्च्छां कर्द्दिमदोऽरुचिः ॥

गुर्वन्नभोजनात् खप्राह्मिणो दोषकोपनम् ।
अभिसादः खरत्वश्च श्रुतसां चाप्रवर्जनम् ॥”

नृतिरिति अवायादित्यत्र सम्बध्यते । खप्रात्
दिवास्त्रापात् ॥ ॥ अन्यच्च वर्जयेत् ।

“सज्वरो ज्वरमुक्तो वा विदाह्येन गुरुणि च ।
असामान्यन्नपानानि विरुद्धाध्यश्रानि च ॥

आयाममतिचेष्टाश्चाभ्यङ्गं स्नानञ्च वर्जयेत् ।
तेन ज्वरः शमं याति न श्रान्तश्च पुनर्भवेत् ॥

ज्वरी लङ्घनं कुप्यादिति चरकः वाग्भटश्च ॥
“आमाश्रयस्यो हत्वानिं सामो जार्मं पिधापयन् ।

विदधाति ज्वरं दोषस्तस्मात्तद्वनमाचरेत् ॥”
अस्यायमर्थः । “यतो हेतोः आमाश्रयस्यो दोषो

वातपित्तश्लेष्मरूपः खहेतुदृष्टः अपि हत्वा
आच्छाद्य सामः अपक्वाहारसहितोमार्गं रस-

मार्गं पिधापयन् । अन्नाधेत्वादेहावपि कर्मे-
रीन् । तेन पिदधदित्यर्थः । ज्वरं करोति तस्मा-

हेतोर्ज्वरी लङ्घनमाचरेदित्यर्थः ॥ ॥
“त्रिविधं त्रिविधं दोषे तत् समीक्ष्य प्रयोजयेत् ।

दोषेऽल्पे लङ्घनं पथ्यं मध्ये लङ्घनपाचनम् ।
प्रभूते शोधनं तच्च मूलादुन्मूलयेकलान् ॥”

चक्रश्च ।
“तरुणान् ज्वरं पूर्वं लङ्घनेन चयं नयेत् ।
आमदोषमलिङ्गाह्वा लङ्घयेत् यथाविधि ॥”

अन्यच्च ।
“ज्वरादौ लङ्घनं कुर्यात् ज्वरमध्ये तु पाचनम् ।
ज्वरान्ते रचनं कुर्यात् कोष्ठशुद्धे यथावलम् ॥

दोषशेषस्य पाकार्यमग्नेः सत्युत्पाद्य च ।
लङ्घितश्चाप्यदोषश्च यवागपानमाचरेत् ।

शालिषष्टिकमुद्गानां यूषं वा शस्तमाचरेत् ।
पञ्चकोलेन संसिद्धा यवागर्ममध्यलङ्घने ॥

अतिलङ्घितश्च तं दृष्ट्वा तस्यै सन्तर्पणं हितम् ।
द्राक्षादाफिमखर्जूरपियालेः सपरुषकैः ॥

तर्पणाह्ने तु कर्तव्यं तर्पणं ज्वरशान्तये ॥”
अत्र लङ्घनशब्देनानश्रानमुच्यते । यत आह

सुश्रुतः ।
“आनङ्गस्तिमितेर्दोषेऽथैवन्नं कालमातुरः ।
तावत्स्वनश्रनं कुर्यात्ततः संसर्गमाचरेत् ॥”

आनङ्गस्तिमितेर्दोषेर्निश्चलेर्दोषेः सम्बद्धः ।
संसर्गं औषधान्नादिप्रसङ्गम् ॥ ॥

यत्तु चरक आह ।
“चतुःप्रकारा संशुद्धिः पिपासा मारुतातपौ ।
पाचनान्युपवासश्च आयामश्चेति लङ्घनम् ॥”

चतुःप्रकारा संशुद्धिः वमनविरेचननिरुहवस्ति-